

rigshandelen, som er karakteristisk for Staterne tidligere, ikke gaar længere, at deres eget Erhvervsliv bestemt kræver en Udvikling af Produktionen, som gør dem til Selvforsynere i højst mulig Grad, og som dernæst sætter dem i Stand til at tilegne sig det mest mulige af det, der bliver tilovers i Verdensomsætningen under den nye Udvikling. Der dannes nemlig en Tid før Kri-gen en Forening, der netop har til Maal at faa disse Spørgsmaal drøftet i det amerikanske Folk, først og fremmest indenfor de amerikanske Erhverv. Denne Forening opretter et permanent Raad, som skal udfolde en Slags Oplysningsvirksomhed baade for det amerikanske Folk og for den amerikanske Regering. Dette Raad afholder hvert Aar nogle Kongresser.

Den sidste Kongres blev holdt i 1920 i Dagene 12.—15. Maj i San Francisco og var besøgt af 2—3 000 Mennesker fra alle Dele af Unionen, og naar jeg nævner for Dem Forhandlingsemnerne, som blev behandlet dér, ser De straks, hvor Landet ligger. Disse Forhandlingsemner var følgende: Vor Udenrigshandels A B C, Om Udførsel og Indførsel, Udenrigsk Handelspolitik, Handelsmarinen, Et nationalt Program for vor Udenrigshandel. Der vedtoges paa dette Møde en Resolution, hvori det hed: „De Forenede Stater bør som et Kreditorland støtte enhver rimelig og fair Bestræbelse fra andre Nationer for at sælge deres Produkter, særlig Raamaterialer, i Staterne, naar dette kan ske uden Skade for de bestaaende Industrier“. De ser, hvor forbeholden denne Udtalelse er. Det er tydeligt og klart, at allerhelst vilde de være fri for nogen Indvandring af fremmede Varer; men de begrundet denne Indvandring med, at U. S. A. er et Kreditorland, d. v. s., at de i Øjeblikket er i den Stilling, at saa at sige alle andre Lande, og ganske særlig de europæiske, skylder dem Penge, og at de ikke kan faa disse Penge, medmindre de vil drive Samhandel med vedkommende Lande; disse kan saa ogsaa faa Lov til at udfolde deres Bestræbelser for at afsætte deres Produkter i de amerikanske Fristater. Men det betones udtrykkelig, at det maa helst være Raamaterialer, og skal det være Industrivarer, saa i hvert Tilfælde ikke saadanne, som kan skade den indenlandske Industri.

Dog mener man ikke i denne Sætning tilstrækkelig klart at have fastslaaet Motivet til den Stilling, man indtager med Hensyn til Samhandelen med andre Lande, særlig med Europa, og derfor giver man i 4 Punkter en Begrundelse af denne Stilling. De lyder

saaledes: Vi indtager denne Stilling 1) for at muliggøre Afviklingen af Skyldnerlandenes Gældsforhold til U. S. A., 2) for at udvikle Vareudvekslingen, i Betragtning af, at det for disse Lande er umuligt at betale i Guld, 3) for at skaffe Returfragt til den amerikanske Flaade, og efter at i disse tre Punkter den nøgne Egoisme har talt — jeg siger dette uden Skygge af Bebrejdelse, for saadan vilde rimeligvis vi og alle andre Lande ogsaa handle i samme Stilling, men jeg peger bare paa det rene Faktum, at det er den splitterneøgne Egoisme, vi staar overfor her —, faar endelig i det sidste Punkt Altruismen en ret overflødig Stemme med, naar det hedder: Vi gør det ogsaa for at ophjælpe Europas Industrier og vanskelige Valutaforhold.

Fra Vareudførselen vender Resolutionen sig til den indenlandske Produktion, og her hedder det, at enhver rimelig Forholdsregel bør træffes for at opmuntre Fabrikanter og Producenter til at udrytte alle Muligheder for 1) at tilfredsstille det hjemlige Behov og 2) at tilvejebringe et Overskud til Eksport, beskæftige den amerikanske Handelsflaade og skaffe Forraad til fremmede Nationer, der nu mere end nogen Sinde er afhængige af Amerika med Hensyn til Anskaffelse af Fødevarer og Nødvendighedsartikler samt Varer til Erstatning for de udtømte Varelagre og Ophjælpning af de af Krigen medtagne Industrier. Det vil ses, at ogsaa her har Altruismen et lille Soloparti, som imidlertid ganske forsvinder i det vældige Kor; der udelukkende tager Hensyn til de egne Interesser. — Jeg gentager, det er noget, jeg ingenlunde bebrejder dem, det er rene Fakta, jeg her peger paa.

I denne Forbindelse, hvor vi taler om Erhvervenes Henvendelse til den nordamerikanske Befolkning og til den nordamerikanske Regering, skal jeg nævne, at allerede før denne Resolution saa Lyset, havde den amerikanske Regering gjort Fyldest gennem Forelæggelsen af en Handelsflaadelov, som er vedtaget af Kongressen, og som er et af de interessanteste, mange Mennesker vil sige: et af de mærkværdigske Aktstykker, man kan se; for mig er det nu ikke saa mærkværdigt, for tilsvarende Forhold kræver tilsvarende Midler. Naar man læser dette Aktstykke igen, hvis Indhold ligeledes findes refereret i Betænkningen — jeg kunde ønske at læse det op, men jeg giver Afkald paa det af Hensyn til den lange Tid, jeg allerede har talt, man vil antagelig gerne have Forhandlingen sluttet i Dag —, vil man nemlig finde, at enten man læser denne nye amerikanske